

Перша зустріч із блакитним морем

Якщо кажуть, що діти – квіти нашого життя, то в родині Ігоря та Леоніли Марцін – працівників Львівської дистанції електропостачання – назбиралося квіточок на цілий букет. За понад 20 років подружнього життя у мирі, любові і злагоді дав їм Бог п'ятеро гарних і слухняних діточок – три синочки і дві донечки.

У сім'ї залізничників, як і годиться, дисципліна і порядок, які, до слова, панують тут уже не перше покоління, адже голова сім'ї Ігор Михайлович та його дружина Леоніла Львівна у час свого дитинства та юності й самі брали за приклад родичів, які працювали на залізниці. Ігор Михайлович обрав фах залізничного енергетика за прикладом свого батька, який теж трудився у Львівській дистанції, а Леоніла Львівна добре пам'ятає, яким авторитетом користувався у родині та серед знайомих її дідусь, який працював стрілочником на станції Красне. Нині чоловік і дружина працюють у ремонтно-ревізійній дільниці Львівської дистанції електропостачання: Ігор Михайлович на підприємстві уже 22 роки і нині обіймає посаду начальника дільниці, а Леоніла Львівна п'ять років працює електромеханіком дільниці.

У багатодітній родині була мрія – усією сім'єю поїхати на відпочинок. Звісно, до цього були спільні виїзди на природу – у ліс чи на озеро, проте хотілося рушити гуртом у далеку подорож на морське узбережжя. Та про таку поїздку навіть мріяти було клопітно, адже сім'я немаленька, тож навіть найскромніші збори у далеку дорогу плюс вартість путів-



ки набігали у чималу суму. Тут і в побуті нелегко давати усьому раду: харчування, одяг, інші витрати... А діти підрастають: найстарший син Степан уже створив власну сім'ю. Словом, здійснення мрії щоразу відкладалося на невизначений термін. Бувало, діти питають: "Тату, мамо, а яке воно, море?" І батьки, замислившись на хвилю, переповідали малечі почуте з розповідей, побачене по телебаченню, прочитане у книжках, бо й самі жодного разу не бачили його на власні очі.

Годі й уявити, які почуття переповнювали Ігоря, Леонілу і всю сім'ю, коли довідалися від голови профкому Львівської

дистанції електропостачання Володимира Пастернака, що керівництво дорожньої профспілкової організації задовольнило прохання профкому про виділення багатодітній родині Марцін безкоштовної сімейної путівки на відпочинок та оздоровлення у пансіонат "Львівський залізничник", що в Судаку, на південному узбережжі Криму.

– Усі колеги по роботі нас щиро вітали, тішилися разом із нами і давали масу корисних порад: розповідали, що необхідно взяти зі собою в дорогу, що й де знаходиться на території пансіонату, які цікаві екскурсії можна відвідати за його межами тощо,

– розповідає Леоніла Львівна. – А діти зустріли приємну новину із захопленням, проте без зайвої метушні, бо кожен чітко знає свої обов'язки, тож до подорожі всі готувалися відповідально й виважено. Звісно, що старші допомагали збиратися молодшим, а ті у свою чергу нагадували нам, чи, бува, не забули у приємних клопотах чогось важливого...

Судак зустрів приїжджих ласкавим сонцем і теплим спокійним морем, а пансіонат "Львівський залізничник" – комфортом, затишком і турботою персоналу про гарний відпочинок.

– Коли вперше у житті побачили море, у всіх дух перехопило, –

продовжує Леоніла Марцін. – Діти аж застрибали від задоволення. І ми, дорослі, були відверто захоплені величним виглядом його безкрайньої блакиті. Звичайно, для батьків, які приїжджають на відпочинок із дітьми, важливим є питання проживання та харчування. Хочу сказати, що в пансіонаті про це дбають на совість, усіма умовами ми дуже задоволені.

Якщо старші Мар'яна і Михайло під час нашої розмови поводитися по-дорослому стримано, то 12-річна Марічка і 9-річний Іванко не приховували своїх емоцій. Яскраве враження на Іванка справила набережна Судака, особливо тамтешній лунапарк із неймовірною кількістю дитячих атракціонів, а ще він розповів, як із цікавістю роздивлявся високі мури Генуезької фортеці, у якій, на його переконання, "колись жили татари". Марічка сказала, що обов'язково кине в море кілька монет, а ще перед від'їздом навмисне залишить у номері якусь дрібничку, щоб за прикметою обов'язково ще раз приїхати сюди.

– Щиро кажучи, нам досі не віриться, що все довкола відбувається з нами насправді, – зазначила на завершенні нашої розмови Леоніла Львівна. – Ми наче стали героями якогось казкового фільму і за ці неперевершені враження щиро дякуємо колегам, профкому дистанції, керівництву дорожньої профспілкової організації і особисто голові дорпрофсожу Андрію Сенишину. Хай дарує їм Господь міцне здоров'я, щастя і благополуччя!

Андрій ВЕЗДЕНКО
Фото автора

"Медовий місяць" у сонячному Судаку

Для молодят Олександра Волошина та Олександри Гудзь нагода провести "медовий місяць" на чорноморському узбережжі стала приємним сюрпризом. Молода пара побралася наприкінці червня цього року і ще, як кажуть, не оговталася від весільних вражень, як голова профкому Підзамчівської дистанції колії Іван Миколайович Юсько повідомив чергову приємну новину про безкоштовну путівку від залізничної профспілки у пансіонат "Львівський залізничник".

"Медовий місяць", як відомо, – справа інтимна, яка не терпить сторонньої уваги чи втручання, та я все ж наважився на хвилю пору-

шити плани молодят на відпочинок і попросив поділитися із читачами їхньою історією кохання.

Їхня перша зустріч відбула-

Реклама

МОТОБЛОКИ «МОТОР СІЧ» «ЗУБР» «ZIRKA» «AURORA»

● ГАРАНТІЯ ● ДОСТАВКА

ВЕЛИКИЙ ВИБІР Виконують усі функції з обробітку ґрунту
найнижчі ціни в регіоні

- Двигуни
- Причепи
- Мотокультиватори
- Навісне обладнання
- Запчастини

м. Львів (067) 451-44-77, (098) 264-90-30 www.motoblok.lviv.ua

СЕЗОННИЙ РОЗПРОДАЖ

ся за суворим діловим етикетом. Це й не дивно, адже він – хоча й доволі молодий, але вже досвідчений керівник – заступник начальника Підзамчівської дистанції колії з кадрів і соціальних питань, який після навчання у галузевому виші набрався професійного досвіду на посаді бригадира колії Самбірської і Підзамчівської дистанцій, а вона – учорашня студентка Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту ім. академіка Лазаряна, яка прийшла на співбесіду з приводу влаштування на перше місце праці. Тоді вони, мабуть, не підозрювали, що доля так майстерно проклала їхні життєві стежки, яким неодмінно судилося перетнутися і злитися в одну широкую спільну магістраль. Хоча на цю обставину вказувало чимало промовистих фактів – надто вже багато спільного об'єднувало цих молодих людей ще до їхнього знайомства. Судить самі: обидвоє походять із залізничних родин, навчалися у ДНУЗТ за спеціальністю "Залізничні споруди



і колійне господарство", успішно закінчили університет і здобули фах інженера-будівельника... ба

навіть батьки нарекли їх однаковими іменами після народження.

(Закінчення на 7 стор.)